

кыклоидъ, равноврѣменность-та щяше бжде сжце истинна за твърдѣ различныты далечности. Нуждата на твърдѣ замотаныты расположенія, за да приведе въ дѣйствиѣ тѣжъ системж, не е простила да прѣмине въ практика това важно слѣдствие отъ теорія.

Забѣлѣжаваме, че окачваніето на най-приличный маятникъ ся изпълнява съ помощь-та на единъ блѣхъ жилавникъ, който е прѣтиснатъ между два ножа; то е добро за равноврѣменность-та, зачото опираіето, което поставя жилавникъ-тъ, върви наджга съ далечноститы.

Наскоро опытаха да употребятъ околчясть маятникъ, сирѣчь маятникъ да ся подпира отъ едно съединеніе на лицето, и слѣдъ това да е слободенъ да ся върти на всяка страна, слѣдователно да има едно окръжно движеніе. Тая направа не ся е пріела и мжчно дава равноврѣмны околобръщанія; тя бы за прѣдметъ ученіе на Фуколта и го заведе на хубавы затичванія съ който той постави подъ видъ на физический опытъ доказателство за околобръщаніето на земята.

Клѣбце жилавникъ. На часовницити безъ връвь и хронометрити, уравниль-тъ е едно клѣбце жилавникъ, сирѣчь една жила отъ стомана, която е свита на трькало и съвършено жилава. Ако вънкашній ѳ край е заловенъ, чловѣкъ навива вжтрѣшній край, оня отъ центра, по нѣколко пжти, и завчясь като прѣстане напѣваніето жилата ще си дойде пакъ на първото положеніе, послѣ ще го надмине съ едно равно истягваніе отъ натискваніето, както го прави жилавъ блѣхъ, кога нѣкой го клати да трипери. Тья маханія щяха бждать много по-бързы; за това да гы позапрять въвождать въ състава едно тѣло да го двига жилавникъ-тъ. То състои въ едно колелце, что работи какъ вѣтриникъ, на което главный наплатъ, дѣто е завить на около му, дръжися въ центра съ четьре или шесть спици. Маятникъ-тъ трѣба да бжде усрѣдоточенъ твърдѣ добрѣ, друго-яче въ вертикално положеніе на часовника, тяжесть-та ще умножи или смали силжтж на околобръщаніето отъ жилавника, като дѣйствува както ускорителна или укѣснителна сила. Тжй всяка правилность е развалена, толкось отъ тазъ причина колкото и отъ заморяваніето на което испада ось-та въ оризонтално положеніе.

Да ся опрѣдѣли дължината на жилавницити, за да постигнатъ равноврѣменност-тж, е едно отъ най-голѣмыты мжчинины на часовникарети. Ти ся водять спорядъ единъ забѣлѣжителенъ законъ, който Петаръ Лерой е извадилъ отъ опытъ, сирѣчь: *Има у всити клѣбца жилавници отъ доволна дължина една дължина, дѣто всичкыты триптенія, голѣмы или малкы, сж едноврѣмны. За по-голѣма дължина, голѣмыты триптенія сж по-нескорощи отъ кжсыты и наopakъ за по-малка дължина.*

За да разумѣе нѣкой това свойство, трѣбва да забѣлѣжи, че колкото по-голѣмы сж джгыты на маятника, колкото по-много